

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.775/2023/2.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács Zsuzsanna a tanács elnöke
Véghné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
Böszörményiné dr. Kovács Katalin bíró
Dr. Pataki Árpád bíró
Dr. Stark Marianna bíró

A kérelmező:

név (cím)

A kérelmező képviselője:

SBGK Ügyvédi Iroda (cím1; ügyintéző: Dr. Szamosi Katalin ügyvéd)

A kérelmezett:

cégnév (cím2)

A kérelmezett képviselője:

Dr. Ulviczki Éva ügyvéd (cím3) és
Dr. Sár Csaba ügyvéd (cím4)

A per tárgya:

SZTNH védjegy törlését elrendelő határozat megváltoztatása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A kérelmező

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.25.171/2023/8.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 3.Pk.21.129/2022/15.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A Kúria megállapítja, hogy a kérelmező 35.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték visszatérítésére jogosult.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A kérelmező javára állt oltalom alatt a 2019. március 18-i elsőbbségű, számú lajstromszámú „megnevezés” ábrás védjegy a Nizzai Megállapodás 35. és 41. osztályba sorolt szolgáltatásokra.

[2] A kérelmezett kérelme alapján eljáró Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban: SZTNH) határozatával a védjegyet a keletkezésére visszaható hatállyal törölte. Eljárása során megállapította, hogy a megjelölés a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) Vt. 5. § (1) bekezdés *b*) pontja szerint nem részesülhet védjegyoltalomban, mert a kérelmezett korábbi szerzői jogába ütközik.

A kérelem és a kérelmezett védekezése

[3] Az SZTNH határozata ellen a kérelmező nyújtott be megváltoztatás iránti kérelmet, amelyben kérte az SZTNH határozatának megváltoztatását és a törlési kérelem elutasítását.

[4] A kérelmezett a megváltoztatás iránti kérelem elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú végzés

[5] Az elsőfokú bíróság végzésével a megváltoztatás iránti kérelmet elutasította. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a Vt. 5. § (1) bekezdés *b*) pontjában foglalt törlési ok alkalmazásának feltételei fennálltak. A kérelmezett mint filmelőállító hozta létre a „megnevezés” című műsor első epizódjait, neve a művön feltüntetésre került, ezért a kérelmezett a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szjt.) 94/B. § (1) bekezdésében foglalt vélelem alapján – az ellenkező bizonyításáig – a szerzői vagyoni jog jogosultja, amelyet szóban létrejött megfilmesítési szerződéssel szerzett meg. Rögzítette, hogy a megfilmesítési szerződést a felek nem foglalták írásba, de az akaratuknak megfelelő tényleges állapot létrejött, ezért – a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:94. § (1) bekezdése alapján – a „megnevezés” című műsor 15. évad 2. epizódjáig a kérelmezett, az ezt követő epizódokra a cégnév1 a szerzői vagyoni jogok jogosultja. Az Szjt. 16. § (2) bekezdése alapján a művet és a saját műcímet „egyként” ugyanazon szerzőtől származónak tekintette. Megállapítása szerint ezért a műcím szerzői a „megnevezés” című műsor első epizódjának szerzői, akik a filmalkotás egészének kialakításához alkotó módon járultak hozzá [Szjt. 64. § (2) bekezdés]. A szerzők a megfilmesítés jogát felhasználási szerződéssel a kérelmezetre ruházták át, aki 2010-ben a megfilmesítési szerződéssel megszerezte a „megnevezés” című műsorhoz fűződő szerzői

vagyoni jogokat. Mivel a műcím felett a kérelmezett nem szerzett korlátlan jogosultságot, ezért arról nem is rendelkezhetett a kérelmező javára. A műcím használatára a kérelmezett szóbeli engedéllyel jogosította fel a kérelmezőt 2017 októberétől, ezért a védjegyoltalomra a kérelmező nem tarthat igényt.

[6] A kérelmező fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság végzésével az elsőfokú bíróság végzését helyes indokai alapján hagyta helyben. A másodfokú végzés indokai szerint a szerzői mű az Szjt. 1. § (2) bekezdés g) pontja alapján filmalkotásnak minősül, ezért az ügyben az Szjt. rendelkezéseit kellett alkalmazni. A film előállítója a kérelmezett volt, a felhasználási jogok átszálltak a filmgyártóra. A kérelmező 2017 októberétől a kérelmezett engedélye alapján gyártotta a műsort, azonban további, a műcím használatához fűződő jogosítványok átruházását nem igazolta. A védjegy használata ekként a kérelmezett korábbi szerzői jogába ütközne, ezért a Vt. 5. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt kizárási ok fennállására tekintettel a megváltoztatás iránti kérelmet elutasító végzést helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem

[7] A jogerős végzéssel szemben a kérelmező terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Ebben a jogerős végzés hatályon kívül helyezését és a megváltoztatás iránti kérelemnek helyt adva a „megnevezés” védjegy oltalmának fenntartását kérte. Megsértett jogszabályként a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdését és 346. § (5) bekezdését, továbbá az Szjt. 45. § (1) bekezdését, 55. § (1) bekezdését és 66. § (1) bekezdését jelölte meg.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[8] A kérelmező a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjára és 409. § (3) bekezdésére hivatkozással felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet terjesztett elő.

[9] Az ügy érdemére kiható jogszabálysértésként az Szjt. 45. § (1) bekezdését és 55. § (1) bekezdését és a Pp. 279. § (1) bekezdését és 346. § (5) bekezdését jelölte meg. Sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok annak ellenére állapították meg a felhasználási szerződés létrejöttét, hogy nem vizsgálták a szerződés létrejöttének időpontját, kötelező tartalmi elemeit, holott a Ptk. 6:94. § (1) bekezdése kizárólag az írásbeliség hiányát orvosolhatja, a tartalmi elemeket nem pótolja (Kúria Pfv.IV.22.330/2016/5. megjelent: BH2017.341., Pfv.IV.20.285/2020/9., megjelent: BH2021. 309., Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.807/2022/7. és 3.Pf.20.183/2015/4.). Álláspontja szerint a jelen esetben a felek között a megfilmesítési szerződés nem jött létre, ezért a létre nem jött szerződés érvénytelenségének orvoslásáról sem lehet szó. Figyelmen kívül maradt, hogy a Ptk. 6:94. § (1) bekezdése a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 1. § a) pontja alapján kizárólag a 2014. március 15. napját követő jogviszonyokra alkalmazható, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) alapján az alakítás orvoslására pedig nincs jogszabályi lehetőség. A rendelkezésre álló bizonyítékokat az eljáró bíróságok a Pp. 279. § (1) bekezdését megsértve értékelték, a jogerős végzés indokolása a Pp. 346. § (5) bekezdésében

foglalt kötelezettség ellenére nem tért ki arra, hogy egyes bizonyítékokat miért hagyott figyelmen kívül. Emellett a létrejött szerzői mű nem filmalkotás, ezért a filmelőállító személyi körét meghatározó Szjt. 64. § (3) bekezdése az adott ügyben nem alkalmazható.

[10] A kérelmező a felülvizsgálatot elsődlegesen a Pp. 409. § (3) bekezdésében foglalt mérlegelést nem engedő ok fennállása miatt kérte engedélyezni. Megítélése szerint a jogerős végzés abban a jogkérdésben tér el a Kúria precedens határozataitól, hogy az Szjt. 45. § (1) bekezdése által előírt alakiság hiánya Ptk. 6:94. § (1) bekezdésének alkalmazásával orvosolható. Ezzel szemben a Kúria Pfv.IV.22.330/2016/5. számú ítélete szerint nem lehet a felhasználási engedély átruházásának – a jogsértés megállapítását kizáró – engedélyezésére vonatkozó szerződéses szándék meglétét ráutaló magatartással megállapítani és ennek alapján az alaki hibás érvénytelen szerződést hatályossá nyilvánítani, ha a felek ellentmondó nyilatkozatai és a körülmények alapján a megállapodás tartalma egyértelműen nem tárható fel. Emellett a Kúria a Pfv.IV.20.285/2020/9. számú határozatában (megjelent: BH.2021.309.) és a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.807/2022/7. és a 3.Pf.20.183/2015/4. számú ítéleteiben szintén akként foglalt állást, hogy a régi Ptk. 234. § (1) bekezdése és 237. §-a értelmében a semmisséget eredményező formai hiba utólag nem reparálható, e rendelkezéseket az Szjt. 45. § (1) bekezdésében foglalt írásbafoglalási kötelezettség esetén is alkalmazni kell. E határozatokban kifejtett jogértelmezéssel ellentétben áll a jogerős végzés azon indokolása, amely szerint a Ptk. 6:94. § (1) bekezdésének alkalmazásával – tisztázatlan tartalmú – szóbeli szerződés alapján a kérelmezett filmelőállítóvá válhatott.

[11] A kérelmező a felülvizsgálat mérlegelhető engedélyezése iránti kérelmének indokaként azt adta elő, hogy azt a joggyakorlat egységének biztosítása is szükségessé teszi [Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulata]. A filmalkotás fogalmát ugyanis az Szjt. 64. § (1) bekezdése, a mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény (a továbbiakban: Filmtv.) 2. § 2. pontja, valamint a médiaszolgáltatásról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 203. § 11. pontja is meghatározza, eltérő műfaji köröket lefedve. A „megnevezés” elnevezésű műsor magazinműsor, amely műfajra nem alkalmazhatók az Szjt. filmalkotásra vonatkozó rendelkezései, a magazinműsor olyan audiovizuális mű, amelynek rendezőjét, műsorvezetőjét, producerét kell a műsor gyártójának tekinteni. A médiajog és a szerzői jog határterületeit érintő audiovizuális művek szerzői jogi értékelésének kérdésben a Kúria még nem foglalt állást, ami önmagában a hibás gyakorlat kialakulásának veszélyét hordozza magában. Egységes a joggyakorlat abban, hogy a felhasználási szerződések esetén az írásbeliség követelményét a Ptk. általános rendelkezéseinél szigorúbban kell értelmezni. Jelen ügy olyan joghézagra világított rá, ami ettől az egységes gyakorlattól történő eltérő bírói gyakorlat kialakulásához vezethet.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[12] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem alaptalan a következők szerint.

[13] A Pp. 406. § (1) bekezdése szerint a jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés

felülbírálatát a Kúriától – az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre hivatkozással – a fél, valamint a rendelkezés rá vonatkozó része ellen az kérheti, akire az ítélet rendelkezést tartalmaz.

[14] A Pp. 408. § (2) bekezdése szerint nincs helye felülvizsgálatnak vagyoni jogi perben, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi

indokolásra utalással hagyta helyben. Ebben az esetben a felülvizsgálati kérelem elbírálhatósága érdekében a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is elő kell terjesztenie [Pp. 409. § (1) bekezdés].

[15] Az iparjogvédelemmel kapcsolatos per és nemperes eljárás a Pp. alkalmazása szempontjából vagyoni jogi pernek (ügynek) minősül [Pp. 7. § (1) bekezdés 18. pont]. A jogerős végzés alapján az is egyértelműen megállapítható, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését helyes indokainál fogva – a Pp. 389. § alapján alkalmazandó 383. § (2) bekezdése alapján – hagyta helyben. A felülvizsgálatot ezért a Pp. 408. § (2) bekezdése kizárta, amire figyelemmel a Pp. 409-410. §-ai alapján felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett előterjeszteni. E kötelezettségének a kérelmező eleget tett.

[16] A Kúria a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet mindenekelőtt abból a szempontból vizsgálta, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltér-e a kérelmező által megjelölt, közzétett kúriai határozatokban foglaltaktól, mert ebben az esetben – eltérően az engedélyezés további okaitól – a fél által állított jogszabálysértésre tekintettel a kérelem teljesítése nem mérlegelhető, a Kúria a felülvizsgálatot köteles engedélyezni [Pp. 409. § (3) bekezdés, a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII.12.) PK vélemény (a továbbiakban: 1/2021. PK vélemény) 5. pont].

[17] Egyrészt a Kúria a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér, azaz a jogerős ítélet a Kúria által meghozott, a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) 2012. január 1-je után közzétett eseti határozatban kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul [Gfv.V.30.454/2022/2., Pfv.II.20.782/2022/3., valamint 1/2021. PK vélemény 5. pont]. Ebből következően a kérelmező által megjelölt, a Fővárosi Ítéltábla által meghozott 8.Pf.20.807/2022/7. és a 3.Pf.20.183/2015/4. számú jogerős határozatok nem vezethettek a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem engedélyezéséhez.

[18] Másrészt elvi jelentőségű jogkérdésnek az olyan jogkérdés minősül, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával, és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel függ össze [1/2021. PK vélemény 1. pont]. A bíróság mérlegelési körébe tartozó tényállás vizsgálata, a bizonyítás adatainak újabb egybevetése és értékelése, azaz annak eldöntése, hogy az eljáró bíróság a mérlegelés körébe vont adatok és bizonyítékok egybevetése során jutott-e nyilvánvalóan helytelen és okszerűtlen következtetésre, már a felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási szakasz kereteit meghaladó, azokon túlmutató, a felülvizsgálati kérelem érdemi szakaszát jelentő kérdés. A bizonyítékértékelés keretében megítélhető kérdés nem a felülvizsgálat engedélyezése, hanem az érdemi felülvizsgálat körében lenne vizsgálható (Gfv.V.30.536/2022/2., Gfv.V.30.168/2023/2.). Erre tekintettel a felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárásnak nem lehetett a tárgya az, hogy az eljáró bíróság a bizonyítékok Pp. 279. § (1) bekezdésének megfelelő mérlegelésével jutottak-e arra a következtetésre, hogy a felek között a felhasználási szerződés létrejött-e vagy sem, a szerződés lényeges elemeiben a felek a kölcsönös és egybehangzó akaratukat kinyilvánították-e. Ezt meghaladóan a kérelmező által a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben megjelölt Pp. 346. § (5) bekezdésének értelmezése sem vetett fel általánosítható, az ügy tárgyán túlmutató elvi jogkérdést. Ezért a felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárásban az sem volt vizsgálható, hogy a jogerős végzésben a másodfokú bíróság a bizonyítékok értékelésének kellő indokát adta-e.

[19] Erre tekintettel a Kúria azt vizsgálta, hogy a jogerős végzés eltér-e a Kúria Pfv.IV.22.330/2016/5. (megjelent: BH2017. 341.) számú és a Pfv.IV.20.285/2020/9. (megjelent: BH.2021.309.) számú ítéletében foglaltaktól abban a kérelmező által felvetett

jogkérdésben, hogy az Szjt. 45. § (1) bekezdése által előírt alakiság hiánya a Ptk. 6:94. § (1) bekezdésének alkalmazásával orvosolható-e.

[20] E körben a Kúria mindenekelőtt azt emeli ki, hogy a Pp. 409. § (3) bekezdésben foglalt engedélyezési okra hivatkozó félnek egyértelműen azonosítható módon – az eltéréssel érintett határozatok ügyszámának pontos feltüntetésével – meg kell jelölnie, hogy a jogerős határozat álláspontja szerint melyik közzétett döntéstől tér el. Az eltérés megjelölésének konkrétan kell lennie, pontos jogértelmezésre vonatkozó álláspontnak kell ütköznie pontos jogértelmezésre vonatkozó állásponttal. Az engedélyezést kérő félnek be kell mutatnia azt a lényegi háttértényállást, a szükséges ügyazonosságot, ami az összehasonlítás alapfeltétele (Kúria Jpe.II.60.032/2022/5.). Ki kell továbbá munkálnia, hogy a támadott határozatot hozó bíróság konkrétan melyik jogszabályi rendelkezésre vonatkozó mely jogértelmezést hol nem tartotta be, a felülvizsgálattal támadott határozat hol tért el jogkérdésben a Kúria közzétett jogértelmezésétől (Gfv.V.30.087/2023/2., Gfv.V.30.503/2022/2.).

[21] Az adott ügyben a kérelmező ismertette a Kúria a Pfv.IV.20.285/2020/9. számú (megjelent: BH.2021.309.) határozatának számát, azonban az ügy lényegi háttértényállását, a szükséges ügyazonosságot nem mutatta be. Ezért pontosan nem állapítható meg, hogy e határozatnak mely indoka tér el jogkérdésben a jogerős végzéstől, a Kúria hivatkozott ítélete a kérelmező által idézett mondatot nem tartalmazza. E határozatban a Kúria az Szjt. 45. § (1) bekezdését, illetve 55. § (1) bekezdését nem értelmezte, hanem a bizonyítékok mérlegelése és az Szjt. 43. § (5) bekezdésének és 42. § (3) bekezdésének jogértelmezést elősegítő szabályai, valamint a Ptk. 207. § (1) bekezdésének nyilatkozási elve alapján azt ítélte meg, hogy az ügy tárgyát képező szerződés kiterjedt-e a szerző felhasználási jogának tovább engedésére. Megállapítható tehát, hogy az Szjt. 45. § (1) bekezdésében foglalt alakiság megsértése – mint érvénytelenségi ok – az adott ügyben nem merült fel, az eltérő jogértelmezést a kérelmező sem mutatta be.

[22] A Kúria Pfv.IV.22.330/2016/5. számú ítélete sem szolgáltatott kellő okot a felülvizsgálat engedélyezésére a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján. A Kúria által közzétett ítélet kérelmező által idézett elvi tartalma szerint nem lehet a felhasználási engedély átruházásának – a jogsértés megállapítását kizáró – engedélyezésére vonatkozó szerződéses szándék meglétét ráutaló magatartással megállapítani, és ennek alapján az alaki hibás érvénytelen szerződést hatályossá nyilvánítani, ha a felek ellentmondó nyilatkozatai és a körülmények alapján a megállapodás tartalma egyértelműen nem tárható fel. A felülvizsgálat engedélyezése szempontjából e megállapításnak azért nincs jelentősége, mert a szerződés tartalmának megállapítása nem az Szjt. 45. § (1) bekezdésének értelmezésével összefüggő, hanem a felek nyilatkozatai és a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése alapján eldönthető jogkérdés, ami ennek az eljárásnak nem tárgya. Ugyanakkor a Kúria Pfv.IV.22.330/2016/5. számú ítéletének a kérelmező által nem idézett [18] bekezdése szerint a bíróság a régi Ptk. 237. § (2) bekezdésének alkalmazásával a határozathozatalig hatályossá nyilváníthatja az írásba foglalás nélkül létrejött felhasználási szerződést azzal, hogy az alaki okból semmis felhasználási szerződés érvénytelenségének kiküszöbölése során a szerző számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni. Az Szjt. 45. § (1) bekezdésében foglalt alakiság elmulasztása esetén a Ptk. 6:94. § (1) bekezdésének alkalmazhatóságát tehát a Kúria e határozatában sem vizsgálta, arról nem foglalt állást. Másrészt a Kúria határozatának indokaiból kitűnően az alaki okból semmis felhasználási szerződés érvénytelenségének kiküszöbölésére – a régi Ptk. 237. § (2) bekezdésének alkalmazásával – jogszabályi lehetőség volt. Ekként a Kúria utóbb megjelölt ítéletétől sem tér el a felülvizsgálattal támadott jogerős végzés, mert nem tartalmaz olyan jogértelmezést, hogy a felhasználási szerződés írásba foglalásának elmulasztása esetén a Ptk. 6:94. § (1) bekezdése nem alkalmazható. Ezért a felülvizsgálat engedélyezésének a Pp. 409. § (3) bekezdésében foglalt oka nem áll fenn.

[23] Ezt meghaladóan a kérelmező a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontjának első fordulatra alapította.

[24] A Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontjának első fordulata értelmében a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének biztosítása miatt indokolt. Ez az engedélyezési ok akkor áll fenn, ha a jogerős ítélet vagy ügydöntő végzés olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatban, az általa a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. Lényeges, hogy amennyiben a fél erre az engedélyezési okra hivatkozik, az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket – másodfokon jogerőre emelkedett, vagy legfelsőbb bírósági (kúriai) döntést – egyértelműen azonosítható módon meg kell jelölnie [Pfv.IV.20.723/2022/2., Pfv.V.20.992/2021/3., Pfv.I.20.307/2021/2., valamint a 1/2021. PK vélemény 1. pont]. A kérelmező a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontjának első fordulatra alapított kérelméhez fűzött indoklásában ilyen egymással ellentétes határozatokat nem jelölt meg, ezért a felülvizsgálat engedélyezésére a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében sincs lehetőség.

[25] A kifejtett indokok alapján a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően eljárva megtagadta, így annak vizsgálatára sem kerülhetett sor, hogy a felek között fennálló szerzői jogi jogvita elbírálására az SZTNH a védjegy törlése iránt előtte folyamatban volt eljárásban, illetve az eljárás első- és másodfokú bíróság a nemperes eljárásban hatáskörrel rendelkezett-e.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[26] a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 409. § (3) bekezdés, 409. § (2) bekezdés *a)* pont, 411. § (1) és (2) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[27] Elvi jelentőségű jogkérdésnek az olyan jogkérdés minősül, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával, és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel függ össze.

[28] Ha a fél a felülvizsgálat engedélyezését a jogegység megbomlásának veszélyére hivatkozással kéri, akkor nem mellőzhető az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntések – másodfokon jogerőre emelkedett, vagy legfelsőbb bírósági (kúriai) döntést – egyértelműen azonosítható módon történő megjelölése.

Záró rész

[29] Az eredménytelen felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemre tekintettel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (2a) bekezdés *b)* pontja szerint előzetesen megfizetett 15.000 forint eljárási illetéket a kérelmező viseli.

[30] A felülvizsgálati eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján illetékmentes, ezért a kérelmező az általa lerótt további 35.000 forint illeték visszatérítését kérheti az illetékes állami adóhatóságtól az Itv. 80. § (1) bekezdés *i)* pontja alapján.

[31] A végzés ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

[32] A Kúria a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem megtagadásáról tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2023. szeptember 27.

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró,
Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró, Dr. Stark Marianna
s.k. bíró